

Beretning afgivet af Socialudvalget den 18. august 2011

Beretning

over

Forslag til folketingsbeslutning om minimumsnormering i dagtilbud og ret til uddannelse og efteruddannelse for det pædagogiske personale

[af Line Barfod (EL) m.fl.]

1. Udvalgsarbejdet

Beslutningsforslaget blev fremsat den 31. marts 2011 og var til 1. behandling den 29. april 2011. Beslutningsforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Socialudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i 2 møder.

2. Politiske bemærkninger

Et *mindretal* i udvalget (S, SF, RV og EL) udtaler, at partierne har et mål om at skabe langt bedre forhold for vores børn. Ligesom vi i 1990'erne fik sikret, at der var plads til alle børn i vuggestuer og børnehaver, så skal 2010'erne bruges til at sikre, at der bliver ordentlige forhold og tid til voksenkontakt. I dag kommer næsten alle børn i dagtilbud, og det er på høje tid, at vi får sikret, at de har gode vilkår.

Der er set nogle grælle eksempler fra virkeligheden på, hvor galt det kan gå, når der ikke er nogen regler for minimumsnormeringer. F.eks. en børnehave, hvor der i perioder er én voksen til at tage sig af 20 børn, hvilket gør det helt umuligt at sikre ordentlige forhold. Eller en børnehave, hvor en voksen er alene med 63 børn på legepladsen, hvilket er helt uforsvarligt, og eksempler på vuggestuer, hvor der i lange perioder kun er én voksen på stuen, så hvis et barn skal skiftes, må det enten ske på stuen midt iblandt de andre børn, eller de andre børn må lades alene på stuen.

Derfor er der behov for at fastsætte en minimumsnormering for dagtilbud, ligesom vi har klassekvotienter for folkeskolen, sådan at vi sikrer, der ikke opstår situationer, hvor normeringen er uforsvarlig. Kommunerne må gerne have bedre normeringer end minimumsnormeringen.

Partierne vil derfor arbejde på at fastsætte en minimumsnormering og sikre, at der bliver tid og ressourcer til uddan-

nelse og efteruddannelse. Det er vigtigt at sætte politisk fokus på kvaliteten af det pædagogiske arbejde. Et normeringsløft kan derfor ikke stå alene. Det er afgørende, at medarbejdere på det pædagogiske område yder den optimale indsats for blandt andet udsatte børn.

Omfanget af normeringsløftet vil blive genstand for forhandling, når der bliver flertal for forslaget, men partiernes forskellige holdninger ligger ikke langt fra hinanden. I forhandlingen vil også indgå spørgsmålet om, hvor hurtigt normeringen vil kunne hæves til den ønskede minimumsnormering ud fra de økonomiske realiteter.

Det er uklart, hvad normeringen reelt er i dag. De tal, socialministeren har fremlagt, passer ikke med den virkelighed, som nogle ansatte og forældre møder i dagtilbuddene. Det er derfor nødvendigt at få nærmere belyst, hvordan hverdagen reelt ser ud i dagtilbuddene.

Regeringen skal fremover sikre, at der er en ordentlig statistik på området, så det er muligt at følge udviklingen.

Partierne er overbeviste om, at et godt børneliv i vores dagtilbud og en forstærket og tidlig indsats omkring børnene på sigt vil føre til lavere udgifter på andre områder, da gode dagtilbud virker forebyggende på en lang række andre problemer i samfundet.

Et *andet mindretal* i udvalget (DF) ønsker, at normeringen i dagtilbud i danske kommuner kan være forskellige fra kommune til kommune.

Derfor kan DF ikke støtte den ellers gode intention om minimumsnormering i dagtilbud. DF mener, at der er mange faktorer, der spiller ind på, hvor meget personale der bør være til stede i et dagtilbud. Det er bygninger, og så er det selvfølgelig et spørgsmål om kvadratmeter og muligheder. DF har tillid til, at kommunerne bruger deres midler efter, hvordan de kan give det bedste udgangspunkt for det pæda-

gogiske arbejde. Ligeledes er økonomien desværre ikke be-
lyst i dette forslag.

P. u. v.

Martin Henriksen

formand

Bilag 1**Oversigt over bilag vedrørende B 105****Bilagsnr. Titel**

1 1. udkast til beretning